

Помагање малом брату

Луси Стивенсон Јуил
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Јужној Африци.

Лашија је добила малог брата. Звао се Лијам. Имао је тамну косу и мале руке и стопала. Био је тако сладак!

Али понекад је било тешко имати нову бебу у породици. Мама и тата су сада увек били заузети. А Лијам је много плакао.

„Мама, можеш ли ми прочитати причу?“ упитала је Лашија.

„Морам да окупам Лиама у кади“, рекла је мама. „Можда можеш да прочиташ причу са Аријаном.“

Лашија је села на под са својом млађом сестром. Листале су странице књиге. Али није било исто без маме.

„Тата, хоћеш ли играти неку игру са мном?“ упитала је Лашија.

„Морам да помогнем маме око бебе пре него што одем на посао“, рекао је тата.

Лашија се намрштила. Мама и тата никада немају времена за њу! Увек помажу Лијаму.

Убрзо је тата отишао на посао. Мама је спустила Лијама да одспава. Села је са Лашијом и Аријаном на кауч. Изгледала је уморно.

Сада нико није имао времена за Лашију.

„Били смо веома заузети са Лијамом“, рекла је мама. „Да ли сте се осећале мало усамљено?“

Лашија је климнула главом. Осећала се као да ће заплакати.

Мама је загрлила Лашију и Аријану. „Лијаму тренутно треба много помоћи јер је веома мали. Он још не може ништа сам да уради, као што можете ви.“

„Знам“, рекла је Лашија.

„Али ако желите, можете ми помоћи у бризи око Лијама“. Мама се насмешила. „Стварно?“ упитала је Лашија. Свидела јој се та идеја.

„И ја исто?“ упитала је Аријана.

„И ти“, рекла је мама.

Убрзо је Лијам почео да плаче. Када му је мама променила пелену, Лашија јој је донела марамнице.

„Хвала“, рекла је мама.

Следећег дана, када је Лијам окупан, Лашија и Аријана су му изабрале чисту

одећу коју ће обући. На њој су биле слатке мале животиње! Донели су је маме да обуче Лијама.

„Хвала“, рекла је мама.

Лашија и Аријана су смислиле друге начине да помогну. Свако јутро су намештале своје кревете без питања. Понекад су намештале кревет и маме и тати! А кад је дошло време за вечеру, помогле су тати у кухињи.

„Хвала“, рекли су мама и тата.

Када је Лијам заплакао, Лашија је покушала да га умири. Држала га је и разговарала са њим нежним гласом. Лијам још није могао да се захвали. Али једног дана се широко насмешио Лашији! Лашија му је узвратила осмехом. Било јој је драго што је могла да помогне свом млађем брату и маме и тати! ●

Како је Лашија помогла својој породици?